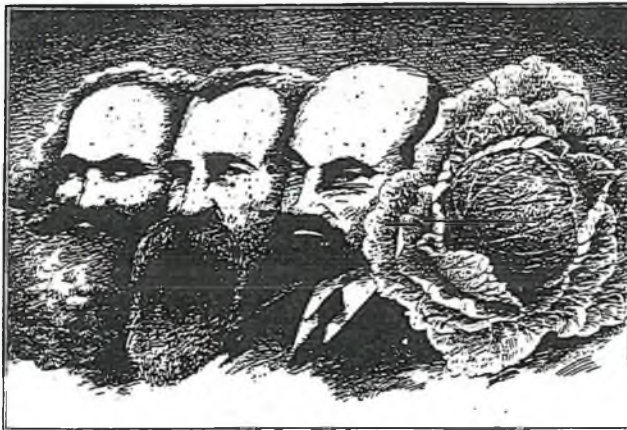

"Vjeenik" 8.7.90

Oto Reisinger

Albánie v roli záchránce.

Po čtyřech týdnech vycházení, kdy se "Res publica" střetla ve svobodné konkurenci s ostatními časopisy na volném trhu, utrpěla těžkou porážku. 20% remiten-da pro soukromníka znamená totální bankrot. Vedle hlasů, jež poukazují na její slěbou úroveň, se přesto domnívám, že jde spíše o nedostatečnou reklamu. Tím chci naznačit, že její vycházení nebude zastaveno a bude se objevovat jako reklamní výtisk do té doby než získá dostatečný počet zájemců. Vladimír Hajný

NBI 24/90

6

u v n i t ě č í s l a :

1. Křesťansko konservativní unie začala vydávat "N á r o d n í l i s t y" dne 21.8.1990.
2. Josef V o l a ř í k: Dotazy na Radio J e r e v a n.
3. Inoslav Bešker: Cicciolina by se poddala Saddámovi.
4. Josef Volařík: Exploze šampanského /na počest Iráku?/
5. Vladimír Štědrý: Jak se stalo Československo satelitem Sovětského svazu. Pokrač.

Předpokl. cena: 1,- Kčs MIČ 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o 1 9 7 3 - 1 9 7 5

o b n o v e n o 1 9 8 7 r o č n í k 7 č í s l o

Vydává: Vladimír Hajný
ČSA 34, 787 01 Šumperk

Red. Josef Volařík
rada: Marta Zemanová

36

Dotaz na Rádio Jerevan:

- Na případ neboli "causa Bartončík" jsou rozporné názory. Co si mají zmatení občané o tom všem myslet?

Odpověď: Jen to nejlepší. Protagonistu této "causy" možno nazvat Spasitelem nebo dokonce Matkou živitelkou, neboť jeho "případ" drží nad vodou řadu našich listů a časopisů, a jejich redaktorům skýtá docela slušnou obživu.

● V SSSR zhruba 17 procent rodin, což představuje 40-50 milionů lidí, ještě žije ve společných ubytovnách. A dokonce často žena v jednom takovém společném bytě, muž ve druhém a k tomu vychovávají děti.

Dotaz na Rádio Jerevan:

- Šeptendou se proslýchá, že pan Kohn věnoval na dobročinné účely jistou částku, ale že své velkorysé gesto uchovává ze své vrozené skromnosti v tajnosti, veden pouze humanitními pohnutkami.

Odpověď: Skutečně. Ze svých kont dal převést na konto vlády národní oběti jeden halíř provázený dopisem, že nejde vpravdě o dar, ale o semínko, které, bude-li ošetřováno vzroste za sto let v košatou, vonavou a medonosnou lípu, strom našeho národního cítění.

● Západní Němci předhlonili v loňském roce obyvatele USA a obsadili první místo ve světové turistice. Občané NSR, kterých je 61 milionů, zaplatili za zahraniční turistické cesty v roce 1987 celkem 54 miliard marek.

Dotaz na Rádio Jerevan:

- Nedávno jste sice psali o sametové revoluci č. 1 a také 2, avšak naši pranostici už prognostikují revoluci č. 3. Jak bude vypadat?

Odpověď: Jestliže za první začaly ženy chodit "nahore bez", za druhé muži pro změnu "dole bez", pak za třetí sametové revoluce bude už všech patnáct milionů chodit nejen nahore a dole, ale i vpředu a vzadu bez.

● Sedmdesát procent posluchačů fakulty zubního lékařství ve švédském Stockholmu jsou žánči. Vystudování jednoho z nich stojí 5,5 milionu švédských korun a trvá pět a půl roku.

Dotaz na Rádio Jerevan:

- Dotazy na téma, že se občan Komárek rozhodl zveřejňovat tajné informace i kdyby měl za to "sedět", se na Rádio Jerevan hrnou nepřetržitým proudem. Lze jeho kroky označit za osobní hrdinství nebo dokonce za vlastenecký čin?

Odpověď: Za obojí /nebo též pod obojí, jelikož jde o skutek hodný tradic husitských bojovníků/. Jeho iniciativu třeba vítat i ekonomicky: místo "štěnic" ze západu bude u nás instalována, a to opět z říše hmyzu - novinka: "komáři" z domácí líhně.

● V Singapuru byl uveden do provozu nejvyšší hotel světa. Má 73 poschodí do výše 226 metrů.

Dotaz na Rádio Jerevan:

- Pánové novináři lamentují, že před tiskovou konferencí na Hradě byly jejich průkazy dvakrát kontrolovány, že byli detektováni a kabelky dam perlustrovány. Je jejich rozmrzelost na místě?

Odpověď: Neení. Třeba pochopit, že ochranka Hradu je zatím v plenkách. V reálně rozvinutých demokraciích se nepozorovaně nahlíží i do žaludků a mozků, avšak u nás to nepřichází v úvahu, neboť zkušenosti ukazují, že v nich dohromady nic není.

● V USA byla vládou určena "hranice chudoby" pro rok 1987 pro čtyřčlennou rodinu ve výši 11.203 dolarů. (Tj. cca 135.000 rakouských šilinků nebo téměř 20.000 západoněmeckých marek). Pro jednu osobu byla tato částka stanovena ve výši 5.372 dolarů.

Dotaz na Rádio Jerevan:

- - - Proč Rádio Jerevan nevysílá svého zástupce na tiskové besedy ministerstev a jiných úřadů?

Odpověď: Neení to v intencích našich tradic, a to ze dvou důvodů: zaprvé proto, že na těchto besedách se člověk nic nedoví, neboť se na nich jen beseduje a zadruhé to odporuje osvědčené praxi, spočívající v tom, že s dotazy se dobří lidé obracejí na nás.

ŠTENŠ PERLE

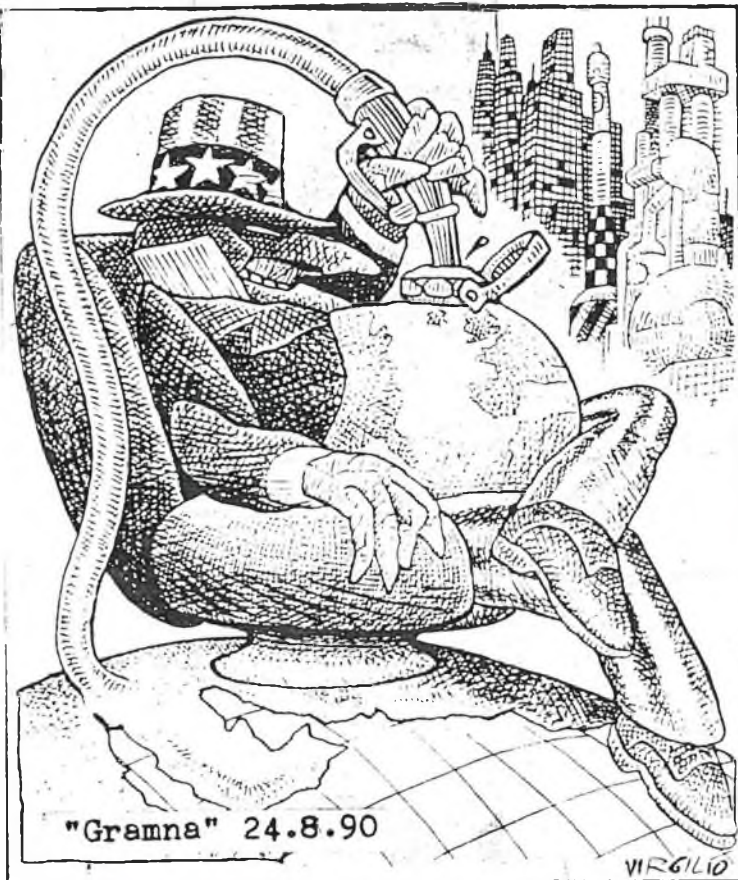
kinesisk og japansk restaurant

*Velkommen til en moderne
kinesisk og japansk restaurant.
Fisk fra egen fiskedam.*

EXPLOZE ŠAMPAŇSKÉHO/na počest Iráku?/

Španělská tisková kancelář EFE sděluje z Houstonu /Texas/: "Zátky z lahví šampaňského a jiných značek vína výborné jakosti se staly symboly jevu, jak naftaři v texaském Houstonu oslavují krizi v Perském zálivu a následné zvýšení cen ropy. Pokaždé, kdy ceny této suroviny stoupnou, jsou nejdražší a nejluxusnější restaurace zaplněny známou klientelou, takže tržba stoupá tak, jako v sedmdesátých letech. Houstonští naftaři, stejně jako ostatní ve státě Texas velmi profitují na krizi na Středním východě. Všichni v Houstonu už mluví o skvělé budoucnosti petrolejářského sektoru, který má oživit státní ekonomiku."

Na okraj budiž poznamenáno, že George Bush /prezident USA/ nabyl své první milióny právě v Texasu z těžby nafty. Patřil mezi hlavní vedoucí a akcionáře společnosti Bush Overbay Oil a Zapata Off-shore, jež byly průkopníky těžby nafty poblíž pobřeží USA.

Cicciolina by se poddala Saddámovi

Transnacionální radikální strana začala vlastní akci za smíření v kuvejské krizi. Protagonistkou celé akce je Cicciolina, veteránka mezi aktivními hvězdami pornografického filmu vlastním jménem Ilona Staler. Podle "Corriera della Sera" je Cicciolina v Buenos Aires, kde v rozhovoru tamější televize prohlásila, že je Saddám Hussejn nadměrně frustrován. Řešení podle ní vidí v tom, že by sebou praštila na postel tohoto politika a dopřála mu trochu relaxace. Navrhuje tedy, že se sama obětuje a podlehne Saddámovi. S holým poprsím jako obvykle, kde se Cicciolina objeví k tomu všemu sklídila opět neobyčejný úspěch. "Zrovna takové řeči v těchto hodinách vážné krize jsou nejvíce potřebné" komentuje "Corriera" takové povídání.

"Vjesnik" 24.8.90

Inoslav Bešker

Komunistická infiltrace čs. vlády

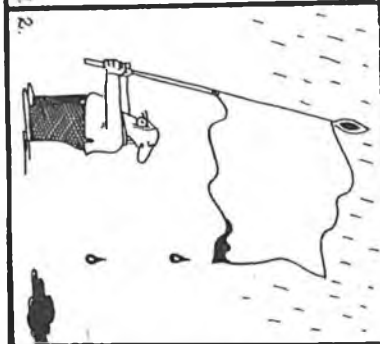
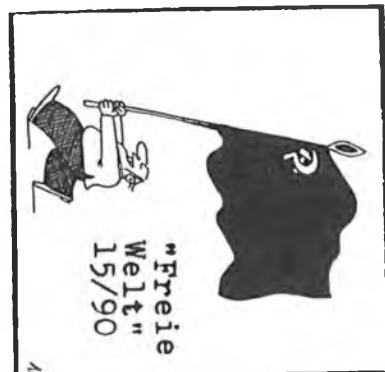
se tedy nezačala až po skončení války v Praze, jak by se bylo možno domnívat, nýbrž ještě za války. Úřady čs. vlády v Londýně se staly školou kádřů příštích spolehlivých komunistických státních úředníků, kterých měla KSČ po puči v únoru 1948 tak velký nedostatek. Svědectví o tom podává Tábořský (15), který píše:

"Loyalita byla pochopitelně největší starostí komunistů (po puči). V předválečné ČSR nesměli být komunisté, fašisté, nebo nacisté přijímáni do státních služeb. A tak jedinými členy KSČ, kterým se podařilo získat zkušenosti ve státní správě před rokem 1945, bylo těch poměrně málo komunistů, kteří během války pracovali v úřadech čs. vlády v exilu. V době od r. 1945 do r. 1948 značná část předválečných státních úředníků vstoupila do KSČ, zejména úředníci zaměstnaní v ministerstvech ovládaných komunistickými ministry."

Tábořský píše o malém počtu komunistů v úřadech čs. exilové vlády v Londýně. K tomu je nutno podotknout, že se ke komunistům ihned po návratu do ČSR přidala také značná část úředníků, kteří se v Londýně až do konce války vydávali za loyální stoupence Benešovy vlády nebo strany. Mezi tyto disidenty náleželi Jiří Hronek, František Feigel, Jiří Mucha a mnozí jiní, kteří byli za obrat ve smýšlení odměněni významnými místy v různých komunisty ovládaných ministerstvech nebo institucích. Tak na př. Jiří Hronek, považovaný ještě před válkou za přesvědčeného národního socialistu, byl po návratu do Prahy v r. 1945 jmenován nejprve šéfem rozhlasového zpravodajství a po únorovém puči dokonce šéfem veškerého tiskového zpravodajství.

Nejpronikavější infiltraci byla však čs. exilová vláda podrobena za březnových jednání v r. 1945 v Moskvě. Tehdy se zdálo, že českoslovenští politikové v Benešově vládě zapomněli, nebo chtěli zapomenout, s kým mají v osobě gen. tajemníka KSČ Klementa Gottwalda co činit. A přece to byl sám Gottwald, který 21. prosince 1929 prohlásil v Čs. Národním Shromáždění na adresu všech nekomunistických stran:

"Tvrdíte o nás, že štveme, rušíme váš klid a porušujeme zákony; ano, my zákony porušujeme. O tento kapitalistický stát nemáme zásluhu a styděli bychom se, kdybychom o váš kapitalistický stát měli mít zásluhu. Tvrdíte o nás, že jsme pod komandem Moskvy, a že si tam chodíme pro rozum . . . Ano, naším nejvyšším revolučním štábem je Moskva a my se chodíme do Moskvy učit! A víte co? My se chodíme od ruských bolševiků učit, jak vám zakroutíme krkem. V tom

neboli' v oné době byl i ve stranické veřejnosti neznámým člověkem, poz.pis.), ujist'ujíce své partnery, aniž by brvou hnuli, jak nesobecké je od nich, že tuto vrcholnou státní funkci nežadají pro komunistu (1). Za podmínku své účasti ve vládě kladli dále přidělení ministerstva vnitra, ovládajícího policejní aparát a veškerou vnitřní správu státu . . . Zajistili si také ministerstvo Národní obrany, v jehož čelo postavili svého kolaboranta, velitele čs. vojenských jednotek v SSSR, Ludvíka Svobodu, když z něho, do oné doby neznámého plukovníka, uměle vytvořili takřka legendárního hrdinu. Další dva kováři komunisté se stali ministry informací a osvěty, čímž KSČ ovládla všechny komunikační prostředky i kontrolu myslí."

"Jiný oddaný komunist, Slovák Julius Ďuriš, byl jmenován čs. ministrem zemědělství s úkolem budovat posici komunistické strany mezi zemědělci rozdělením nesmírných ploch půdy (odhadovaných na 1,600,000 hektarů, poz.pis.), jež byla zkonfiskována vypuzeným sudetským Němcům (a Maďarům, poz.pis.)"

(Tato půda byla uchazečům přidělována zvláštními dekrety, které zpočátku Ďuriš slavnostně a osobně rozdával v ministerstvu zemědělství v Praze, avšak za kolektivisace jim byla opět odňata. O přiděl půdy se hlásili především t.zv. 'kovorolníci', t.j. na vesnicích žijící dělníci, nebo železniční zaměstnanci, kteří si zemědělstvím jen přivydělávali. Skuteční zemědělci, navzdory komunistické agitaci, tuto akci ignorovali. Na Slovensku se provádění této pozemkové lžireformy ujal člen Sboru povereníků za Slovenskou stranu demokratickou. Po útěku z ČSR dostal v r. 1951 místo vedoucího zemědělského odborníka v RFE v Mnichově. Poz.pis.)

"Jiný komunist byl nasazen jako zástupce ministra do ministerstva zahraničních věcí ke kontrole počínání nekomunistického ministra zahraničí Jana Masaryka. A konečně prosadili komunisté uznání dvou (1) komunistických stran v ČSR, t.j. české a slovenské, a zajistili si tak dvě křesla náměstků předsedy vlády pro vůdce těchto domněle samostatných organizací. Tak se stalo, že komunisté, ačkoliv obdrželi pouze osm z celkového počtu pětadvaceti ministerských křesel, získali v nové vládě, s výjimkou ministerstva spravedlnosti všechny klíčové posice pro nadcházející bitvu o tělo a duši československého lidu." Potud Tábořský.

Benešovi chyběla diplomatická intuice k pochopení, že Stalin, jak Tábořský ve své knize 'Communism in Czechoslovakia' potvrzuje, musil tehdy stále ještě brát zřetel na západní spojence, a dal k této vládní listině souhlas v nesplněné naději, že se mu později podaří ji změnit.

Zákaz oposice.

V Moskvě bylo také dohodnuto, že v českých zemích bude zakázáno znovuvytvoření Čs. strany republikánské (zemědělské), která bývala v ČSR vždy nejsilnější, dále strany živnostenské a národně demokratické. Všechny tyto strany byly jedním dechem paušálně obviněny z fašistických tendencí a ze spolupráce s nacisty (19), ačkoliv za prvé Benešovy návštěvy v Moskvě si předáci KSCJ ještě nebyli jisti, zdali stranu republikánskou potlačí (20). (Zmíněné tři strany, které, jako všechny ostatní československé politické strany, přestaly po okupaci ČSR dne 15. března 1939 existovat, se v r. 1935 postavily proti Benešově kandidatuře na prezidentství.)

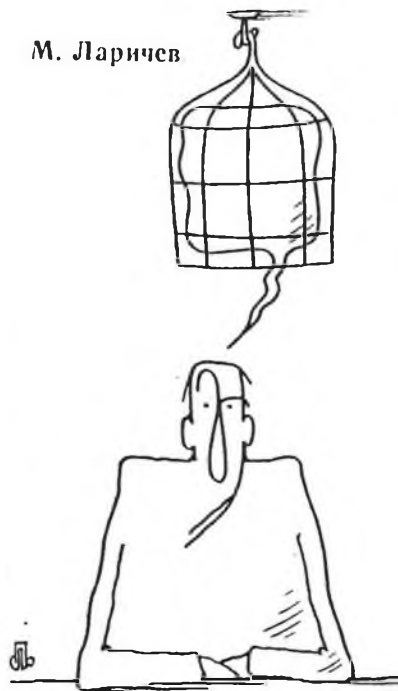
Toto frapantně nedemokratické a politicky osudné rozhodnutí, které zrcadlilo Benešovy egotistické úvahy o omezení počtu politických stran ve znovuosvobozeném Československu (21), nebylo dosud žádným komentátorem jeho politické činnosti náležitě zhodnoceno, třebaže se velmi brzy ukázalo, že právě jím bylo Československo připraveno o nejspolehlivější pilíře své neovislosti. (Výjimku činí politická studie Kurta Glasera, mimořádného profesora Southern Illinois University, 'Czechoslovakia — A Critical History', The Caxton Printers Ltd., Caldwell, Idaho, 1961, která však, i jinak příliš jednostranně zaměřená, se tohoto bodu košického programu jen letmo dotýká.)

Hubert Ripka, který v oné době dlel v Londýně, napsal později o výsledku moskevských jednání, že

"ve stínu Kremlu obdrželi komunisté (a pokud jde o zákaz jemu nepohodlných politických stran také Beneš, poz. pis.) takřka všechno, oč žádali . . . (komunisté) v souhlase se svými plány a vyčkávající dne, kdy se stanou jedinými vládci, vytvořili v Moskvě podmínky, které jim zajišťovaly primární vliv na dění v ČSR po jejím osvobození. Projekty, vypracované exilovou vládou v Londýně, byly jimi zcela ignorovány a demokratičtí ministři, vyjednávatelští s nimi . . . dosáhli v nejlepším případě jen zmírnění některých radikálních bodů, obsažených v komunistických předlohách. Podařilo se jim prosadit do vládního (košického) programu narážku (!) na princip parlamentní demokracie a občanská práva, a ještě odstavec, zdůrazňující nezbytnost přátelské spolupráce se západními demokraciemi." (22)

Mnozí Češi i Slováci se domnívají, že Beneš, zmocněn k tomu pouze svými stoupenci a spolupracovníky, přijal požadavky komunistů doufaje, že se z této situace v Praze 'vymanévruje'. Avšak kdo četl jeho 'Paměti' ví, že měl ve Stalina plnou důvěru

М. Ларичев

"Večerní Moskva"
V. Sazonov
21.8.90

neuhneme ani o krok. Budeme rozkládat tento kapitalistický stát až do jeho úplného zničení." (16)

Tak mluvil Gottwald v prosinci 1929.

(Po přeletu z Teheranu do Moskvy vítal členy čs. exilové vlády na moskevském letišti také Klement Gottwald. Na toto uvítání si vzpomenu dr. Prokop Drtina, pozdější ministr spravedlnosti v Gottwaldově vládě, když Gottwaldovi 23. listopadu 1946 gratuloval k 50. narozeninám. V telegramu líčil, jak tehdy na moskevském letišti "cítil z jeho (Gottwaldových) gest, ze střídmosti, ba skoro skouposti jeho slov, z jeho pohledu, jak mě a nás ostatní 'londýnské' přímo ohmatává . . ." (17) Jistě příznačná vzpomínka!)

Moskevská jednání.

V březnu 1945 v Moskvě překvapil iž Gottwald dr. Beneše, když mu byl předložil návrh na sestavu příští vlády t.zv. "Národní fronty", který byl výrazem obratu v celkové světové situaci. Sovětský svaz stál na prahu vítězství a nevyjednával více prostřednictvím čs. komunistů, nýbrž diktoval.

Ukázala se pravdivost závěru, k němuž Táborský po letech dospěl, (18) že "Stalin neměl více o Beneše zájem. Když byl splnil úlohu, přidělenou mu Moskvou, dokázat, jak korektně jednají Sověty s nekomunisty, kteří nechovají nepřátelství vůči SSSR, prezident Beneš pozbyl (už) v r. 1944 pro Moskvu veškerý význam."

A Táborský, který se březnových jednání o utvoření nové čs. vlády zúčastnil, píše dále:

"Gottwald a jeho soudruzi jednání zcela ovládali, využívali obrovských psychologických a politických výhod, které jim plynuly z přítomnosti Rudé armády v ČSR a ze zřejmé podpory jejich věci sovětskou vládou. Když delegáti ostatních čs. politických stran přibyli do Moskvy, komunističtí předáci jim předložili rozmnožené 32 - stránkové sešity, obsahující úplný 'Program vlády Národní fronty Čechů a Slováků' (publikovaný 5. dubna 1945 v Košicích a později nazývaný 'Košický vládní program', poz.pis.)."

"Komunističtí funkcionáři postavili své budoucí partnery před hotovou listinu nové čs. vlády s ministerstvy pokusmo rozdělenými mezi různé politické skupiny."

"Za ministerského předsedu určili svého nohsleda, sociálního demokrata Zdeňka Fierlingera (který byl po návratu do Prahy sociálně demokratické straně vnucen za předsedu,

Den 8. červen 1950, nesmí být nikdy zapomenut. Tento den je a zůstane zapsán krví, do dějin zločinného gangu, který nese jméno komunistická strana!!- Oč šlo v těchto dnech?

JUDr. Milada HORÁKOVÁ, která prožila peklo nacistického koncentračního tábora, po svém návratu do vlasti, poznává nové peklo, tento - krátce rudé. Tato statečná žena obětuje svůj život za svobodu vlasti, za národ a za nás všechny. Jméno této statečné ženy a vlastenky, budiž nám všem příkladem v boji za svobodu.

Celý kulturní svět, v čele se Svatou Stolicí ve Vatikáně, intervenoval u pražské kom. vlády o záchranu jejího života - marně; rudá sekýrárna K S Č, započala svoji krvavou práci jak likvidovat odpor národa.

Všem obžalovaným, ve spojitosti s JUDr. M. Horákovou, rozenou Královou, nar. 25.12. 1901 v Praze, poslankyní, bylo kladeno za vinu, že prováděla špionáž proti čs. republice atd.

Jak jiná byla jistě obhajoba Dr. Horákové, než ono "kající" při - znání viny, jak o tom píše soudní prokurátor ve svém hanopise, v červnu 1950 "ministerstvo spravedlnosti" v tendenčním spisku, pod názvem PROCES, s vedením záškodného spiknutí proti republice..!

JUDr. Milada Horáková Jan Buchal, JUDr. Oldřich Pecl, a Závaš Kalandra odsouzení k trestu

S M R T I . !!

JUDr. J. Nestával na doživotí, - pokuta 50. tisíc Kčs.

JUDr. J. Hejda na doživotí, a 500.000 Kčs.

Frant. Přeučil, žalář na doživotí, a 80.000 Kčs. pokuty.

Antonie Kleinerová, trest na doživotí, 20. tisíc pokuty.

JUDr. Bedřich Hostička, těžký žalář na 28 let, a 30.000 pokuty.

JUDr. Zdeněk Peška na 25. let, a 60.000 pokuty.

Vojtěch Dundr, trest 15 let, a 10.000 pokuty.

JUDr. J. Křížek, na 22 let a 150.000 Kčs. pokuty.

Frant. Zemínová, 20 let a 15.000 Kčs. pokuty,

*****

JUDr. Milada HORÁKOVÁ

Jména těch, kdož po dešli v režedné rozsudky 8. června 1950.

Předseda soudu:

Dr. KAREL TRUDÁK

Dr. Otakar MATOUŠEK

Dr. Karel BENDRA,

Dr. Karel K R U K .

Státní prokuraturu zastupovali:

Dr. Jos. URVÁLEK,

Dr. Jurej VIESKA a

Dr. Jiří KEPÁK.

Soudcové z lidu:

Miloš KUČERA,

Jan POLANECKÝ,

Jako náhradní soudce

Ing. Frant. DOUŠEK,

Soudní zapisovatele:

Dr. MÁLKOVÁ,

Dr. B R Y N D A,

soudr. VÍTOVCOVÁ

soudr. LENÁRDOVÁ.

Státní prokurátor

Dr. Bohumír ZIEGLER

soudr. Ludmila

BROŽOVÁ.

BUDE I TATO VRAŽDA
KOMUNISTICKÉ STRANY
a JEJÍ RUDÉ JUSTICE
Přikryta sametovou
HUMANITOU ??

O. N.

Šbatá Anežko
Orodni za nás..

ANEŽKA, jež krásná byle jako ruže stolicá, BOHU sebe zesvětila, dýchala jen pro KRISTU.

JEHO svatou MATKU ctíla, jež lid český ochránila, po radostech matoužila pouze dobro činila.

Potom spolu s klariskemi hodných bližních důvěry, budovala školy chrámy, nemocnice kláštery.

JEJÍ ruce houževnaté, chudoby se nevzdaly, o nemocné Prahy zlaté, pečlivě se staraly.

Bez kněží a kanovníků věrní se s ní loučili, potom tlupy kaliníků hrob svěťice zničily.

BOHU, KRISTU, MATCE JEHO odevzdaná klerisko, pomocnice lidu svého, věrná idealisko.

Za TVÉ Františkánské cnosti, za práci a soužení, nechť TVOU duši na věčnosti PAN BŮH rájem ODMĚNÍ .

S T. G. M.
ZA PRÁVNÍ ŘÁD
V Č S R.